

השבוע מלאו

לג'טה לוקה

64 שנים

היא חרדה:

כשהייתי באצבע הגליל, חזרתי עם אצבע בתחת. התי- אטרון העירוני חיפה עלה למשך שבוע ימים לישוני אצבע הגליל, לפעילות קהילתית ותיאטרוןית, מ' בוקר עד לילה. חזרתי סחוטת. ומה

תני לנו הופהופ, זה נורא שמחז' ואז אני עונה: 'כבר נתתי צ'ק' שאלה: ג'טה, מה זה בשבילך. הופ' הופ'?

תשובה: זה השיר שפירסם אותי כך לילה. למחרת הפרמיירה היה כתוב בעיתון 'פצצת-העונה'. זאת היתה ההצגה השניה בתיאטרון לילה-לו וזה היה כל מה שעשיתי על הבימה כאותה הצגה. שרתי את השיר הוה, שנכתב עליידי נחום וילנסקי ושמואל פישר.

שאלה: זה היה כסמוך לעלייתך ארצה?

תשובה: כן. ב'94. עליתי ארצה ב' 48 מצרפת. לשם הוברחתי דרך ה' גבולות מבוקרשט.

שאלה: איך הגעת לתיאטרון לילה-לו?

תשובה: הופעתי בבית-קפה בתל-אביב שנקרא מועדון הידידים. ערב אחר נכח משה ולין המנוח, מנהל

מה אוכל מחר?

חלטורה, 1969

יכול להיות שגם טופול יהיה יום אחד מלצר'!

קביעות כשום תיאטרון. נכון ששיחק' תי במשך רוב השנים בתיאטרון פרטי ומיסחרי. ורק מ'75' אני משחקת ב' תיאטרון רפרטוארי.

שאלה: כמה שנות-מישחק צברת עד היום?

תשובה: 40 שנים.

שאלה: לא נמאס לך?

תשובה: בכלל לא. לכן יש לי עדיין תוכניות. אני שחקנית. אני לא כוכבת. בין הכוכבים יש גם מטאור. שנעלם. אני עדיין שחקנית פעילה. יש כאלה ששואלים אותי: מה, את לא בפנסיה? ואני עונה: לא! אדם שמסוגל לתת לחברה חייב להמשיך ולתת. וכך הוא

תשובה: את טועה. נכון שאומרים שאני מבשלת מצויין. אבל אללי באים כאל 'מאמא ג'טה' ההרגשה שאני נותנת לכל אחד מתבטאת גם בפניה חמה. באוזן קשבת. ולמי שזקוק, גם למנוחה ומיטה עם מצעים ריחניים. זה החינוך שקיבלתי בבית. הכנסת-אור' חים. ואם כבר, אז עד הסוף. גם האופי שלי הוא כזה. אני לא עושה דברים בצורה בינונית. אולי זה לא היה תמיד לטובתי, אבל חשוב מכל היה שהלכתי ברכי. לכן גם אין לי טענות לאף אחד. כל מה שקרה לי בחיים, טוב או רע — אני אחראית. החיים לא עוברים לידי כמו אוטובוס ליד האזון. כל רגע

מצאתי? דלת ביתי פרוצה ובתוכה פוגרום!

'קיבלתי הלם. אני כבר לא מרגישה טוב בבית הזה, ומחכה לרגע שבו אעזוב אותו. ביתי הוא המקום שממנו אני שואבת את הכוח לעמוד על הבימה. כי זה בעצם מה שיש לי. עבודה וכתי. מלבד הבת והנכדים, שהם הכתר שעל ראשי'.

ג'טה לוקה חיה ברירה שכורה מטעם התיאטרון. רייה צנועה בת שלושה חדרים, שאחד מחדריה עומד לרשות שחקני התיאטרון האחרים. זה לא פוגם בעליצות השופעת שלה. היא קמה בקלילות — למרות

ג'טה השבוע, בחימה

יש קשר בין הראש והישבן: הבעיטה!

ג'טה (הילד משמאל) ב-'לידה-לו'

במיטבה, 1985

נישאתי פעמיים, התגרשתי פעמיים. זה הספיק לכל החיים!

מרגיש את עצמו רצוי. שאלה: אני שומעת איך נימה של עצבות במושג 'רצוי'.

תשובה: לפעמים שחקן מקובל ורצוי בתכרה, כי הוא מייפה כל מסיבה. אנחנו לא מזומנים כבני-אדם. מובן שאפשר לייחס מישפט כזה גם לגבי רופא. אבל אל הרופא את לא פונה במסיבה ומבקשת שיבדוק לך את הרופק. וממני מצפים שאבדר. וזה פוגע כי אני אשה. אני כן-אדם. בתור אשה אני רוצה לשמוע מחמאה, ובתור כן-אדם מילה טובה. ובמקום זה 'מה

אני חווה ולומדת. ומוה התפתחה חוכמת-החיים שלי.

שאלה: ומהי חוכמת-החיים שלך? תשובה: קודם-כל, לא להסתתר מאחורי האצבע. לקרוא לדברים בש' מס. אבל, ויש אבל. לא צריך להגיד את האמת כפנים, כי אז מקבלים בעיטה ב'שבן. אני אומרת שיש קשר בין הראש ל'שבן.

שאלה: איזה קשר?

תשובה: בעיטה. לפעמים שואלים אותי למה אני נודדת מתיאטרון לתי-אטרון. משום-מה מעולם לא היתה לי

המראה הרחב שלה. 'שמנתי כומן האחרון. הפסקתי לעשן'.

היא לוקחת לידיה מציט. ובמחווה של ג'טלמן היא מרליקה את הסיגריה שהחזקתי. 'זה אחד מבין כל הצעזעז עים שאני אוהבת' (ג'טה ידועה בא' הבת-מותרות, כפי שהיא מכנה זאת). ב'שבילי מותרות זה לא זהב, לא יהלומים, לא רולארים. אלא חפצים המקלים ומייפים את החיים. וקודם כל המיטבה'.

שאלה: את ידועה כהכנסת-אורחים. שהציר שלה הוא תמיד אוכל.